

Mångudemyten

Publicerad: 02 July 2012

Kritiker av islam menar att Allah är en omtolkning av en gammal arabisk mångud. Denna förvrängning av Allah kombineras ofta med påståenden om att profeten Muhammed (må Guds frid och välsignelser vara med honom) återupprättade denna gudom för att göra den till islams fokuspunkt. Dessa båda påståenden är dock felaktiga, vilket kommer att klargöras i denna text.

Ja, detta är sanningen – det finns ingen gud utom Gud, och Gud är förvisso den Allsmäktige, den Vise. [1]Koranen 3:62

Det är inte mycket som är känt om den religion som araberna följde före profeten Abraham men det råder inga tvivel om att de dyrkade avgudabilder, himlakroppar, träd och stenar. Även om ett antal mindre avgudar kan ha samband med månen [2]<http://www.britannica.com/EBchecked/topic/31651/Arabian-religion/68308/Pre-Islamic-deities> finns det inga belägg för att araberna dyrkade en mångud.

Å andra sidan finns det belägg för att solen dyrkades över hela Arabien i form av en feminin gudinna. Solen (shams) högaktades av flera arabiska stammar vilket tog sig uttryck i form av helgedomar och avgudabilder. Namn som Abdu Shams (solens tjänare), Amr-I-Shams (solens man) och Abdu al-Sharq (den stigande solens tjänare) var vanligt förekommande. [3]Encyclopaedia of Religion and Ethics, "Ancient Arab", Vol. 1, sid. 661.

En av profeten Muhammeds (över honom vare Guds frid och välsignelser) farbröder hette Abdu Shams likväl som en av hans närmsta män, Abu Hurairah. När Abu Hurairah konverterade till islam bytte profeten Muhammed hans namn till Abdu Rahman (den Nåderikes tjänare).

Muslimerna tror att Gud sedan skapelsens begynnelse har sänt profeter och budbärare för att vägleda och undervisa människan. Därför var hennes ursprungliga religion underkastelse inför Gud. De första araberna dyrkade Gud men med tiden förvrängdes deras dyrkan genom vidskepelse och mänskliga tolkningar. Anledningen till detta är hölj i dimmor men de kan ha förirrat sig mot avgudadyrkan på samma sätt som de människor som levde under profetens Noaks tid.

Ättlingar till profeten Noak utgjorde ett samhälle som trodde på Guds enhet för att efterhand påverkas av avvikelse och irrläror. Rättfärdiga män försökte påminna om deras skyldigheter gentemot Gud men då tiden gick såg djävulen en möjlighet att leda folket vilse. När män som ansetts vara rättfärdiga dog föreslog djävulen att de skulle bygga statyer av dessa män för att påminna dem om deras skyldigheter gentemot Gud.

De byggde statyer vid deras mötesplatser och hem varpå djävulen lämnade dem ensamma tills de hade glömt varför statyerna fanns. Många år senare dök återigen djävulen upp för att denna gång föreslå att de skulle dyrka dessa avgudabilder. I en autentisk berättelse från profeten Muhammed (över honom vare Guds frid och välsignelser) summeras hur avgudadyrkan uppstod:

[Avgudarnas] namn tillhörde tidigare fromma män bland Noaks folk, och när de dog inspirerade

djävulen människorna till att upprätta och placera avgudar på de platser där de brukade vistas och åkalla avgudarna i deras namn. Folket gjorde så men avgudarna dyrkades inte förrän de människor (som initierade dem) hade dött och ursprunget till avgudarna hade blivit oklara, varpå människor började tillbe dem. [4]Sahih Al-Bukhari

Det råder föga tvivel om att den dominerande religionen på den arabiska halvön under åren mellan profeterna Abraham och Muhammed var avgudadyrkan. Varje stam och hushåll höll sig med en avgudabild, använde slagrutor, besökte siare och offrade djur framför avgudarnas altare. När profeten Muhammed (över honom vare Guds frid och välsignelser) triumferande återvände till Mecka [5]Den kubformade byggnad i Mecka, Saudiarabien som muslimer ber emot fem gånger varje dag.

fann han inte mindre än 360 olika avgudar runt Kaba.

Gud förkastade denna falska idoldyrkan:

Har ni ägnat en tanke åt Al-Lat och Al-Uzza och Manat, den tredje [som ni dyrkar]? Förbehåller ni er alltså manlig, och tillskriver Honom kvinnlig avkomma? Det är sannerligen en ojämn fördelning! Nej, dessa [gudinnor] är ingenting annat än namn som ni och era förfäder har uppfunnit; Gud har aldrig gett tillstånd till detta. – De följer enbart lösa antaganden och vad som faller dem in. Men ändå har vägledningen från deras Herre nått dem. [6]Koranen 53:19–23

Under denna tid fylld av hedendom och polyteism tillbad dock aldrig araberna en mångud som högsta gudom. I själva verket finns det inga belägg för att de någonsin åkallat en mångud. Över tidens gång förlorade de inte tron på Gud den Allsmäktige som Universums härskare (även om det flesta av dem hade en felaktig uppfattning om Gud). De var medvetna om Hans välsignelser och Hans straff och trodde på Domedagen.

Poeter skrev under denna tid ofta om Gud. Nabigha, en välkänd poet under 500-talet sade: "Jag svor en ed och lämnade inte något utrymme för tvivel över vem som kan stödja människan förutom Gud", och Zuhair b. Abi Salma bekräftar sin tro på Domedagen genom att säga, "Handlingar registreras i den pergamentrulle som skall presenteras på Domedagen; hämnd kan utkrävas även i denna värld."

Koranen vittnar också om att de förislamiska araberna var medvetna om Gud:

Och om du frågar [människorna]: "Vem är det som har skapat himlarna och jorden och underordnat solen och månen [under Sina lagar]?" svarar de säkerligen: "Det är Gud." Hur förvirrade är inte deras begrepp! Gud ger den Han vill av Sina tjänare riklig och den [Han vill] knappare utkomst. Gud har full kunskap om allt. Och om du frågar: "Vem låter regn strömma från skyn och ger med detta nytt liv åt den jord som varit död?" svarar de säkerligen: "Gud." Säg: "Gud ske lov och pris!" Men de flesta [människor] använder inte sitt förstånd. [7]Koranen 29: 61–63

Fotnoter:[+]

Fotnoter:

↑1 Koranen 3:62

↑2

<http://www.britannica.com/EBchecked/topic/31651/Arabian-religion/68308/Pre-Islamic-deities>

↑3 Encyclopaedia of Religion and Ethics, "Ancient Arab", Vol. 1, sid. 661.

↑4 Sahih Al-Bukhari

↑5 Den kubformade byggnad i Mecka, Saudiarabien som muslimer ber emot fem gånger varje dag.

↑6 Koranen 53:19–23

↑7 Koranen 29: 61–63